

Vergaderjaar 1994-1995

22 969

Wijziging van de Faillissementswet in verband met de sanering van schulden van natuurlijke personen

Nr. 14

DERDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 18 november 1994

Artikel I van het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

Na artikel 299 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 299a

1. De schuldsaneringsregeling werkt niet ten aanzien van vorderingen uit hoofde van studieschulden waarop titel 5 van hoofdstuk II van de Wet op de studiefinanciering van toepassing is, behoudens voor zover die vorderingen betrekking hebben op de in artikel 40 van die wet bedoelde achterstallige schulden die bestaan ten tijde van de uitspraak tot de toepassing van de schuldsaneringsregeling.

2. Zolang de schuldsaneringsregeling van toepassing is, wordt de aflofase bedoeld in artikel 39 van de Wet op de studiefinanciering opgeschort. Gedurende deze periode is over de studieschuld geen rente verschuldigd.

Toelichting

Met het invoegen van artikel 299a wordt bewerkstelligd dat studieschulden waarop titel 5 van hoofdstuk II van de Wet op de studiefinanciering (WSF) van toepassing is, buiten de werking van de wettelijke schuldsaneringsregeling worden gebracht, tenzij het hierbij gaat om vorderingen wegens achterstallige schulden (aflossing en rente). De WSF kent voor deze studieschulden een eigen systematiek voor de terugbetaling. Gewezen wordt ten eerste op de terugbetalingsperiode die nader wordt onderscheiden in de zogenoemde aanloofase en de aflofase (vergelijk de artikelen 38 en 39 van de WSF). De aanloofase bedraagt twee kalenderjaren na de aanvang van de terugbetalingsperiode, en de aflofase beslaat, behoudens uitzonderingen, 15 kalenderjaren volgend op de aanloofase. Ten tweede is van belang dat de WSF een regeling bevat op grond waarvan de debiteur die niet in staat is de vastgestelde termijnen te voldoen de Informatie Beheer Groep kan verzoeken zijn draagkracht vast te stellen (artikelen 42 e.v. van de WSF). Ten slotte bepaalt artikel 50 van de WSF dat de schuld die resteert bij het einde van de aflofase teniet gaat.

Door deze in de WSF opgenomen regelingen, en met name gelet op de mogelijkheid de draagkracht van de debiteur nader vast te stellen, kan op afdoende wijze worden tegengegaan dat de debiteur vanwege zijn studieschulden in de financiële problemen zou geraken. Dit geldt ook indien ten aanzien van de debiteur de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is geweest. Artikel 358, eerste lid, van de Faillissementswet waarborgt immers dat op de vorderingen ten aanzien waarvan de wettelijke schuldsaneringsregeling werkt, voor zover deze onvoldaan zijn gebleven, geen betaling meer kan worden afgedwongen. In verband daarmee kan een debiteur na de beëindiging van de wettelijke schuldsaneringsregeling in beginsel weer in staat geacht worden zijn studieschulden volgens het stelsel van de WSF te voldoen. Er bestaat dan ook geen reden het rechtsgevolg bedoeld in artikel 358, eerste lid, van de Faillissementswet zonder meer te laten gelden voor een totale studieschuld uit hoofde van de WSF. De onderhavige wijziging van het wetsvoorstel strekt er derhalve toe, dat de verplichting van de debiteur om zijn studieschulden (verder) af te lossen ook na de beëindiging van de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling als hoofdregel blijft bestaan. In samenhang met de systematiek van de wettelijke schuldsaneringsregeling kan ten aanzien van deze schulden worden volstaan met de bepaling dat de aflofsfase wordt opgeschort zolang de schuldsaneringsregeling van toepassing is. Dit betekent dat er gedurende deze periode geen verplichting is tot terugbetaling van de hier bedoelde studieschulden. Door de beëindiging van de wettelijke schuldsaneringsregeling eindigt tevens de opschorting van de aflofsfase en is de debiteur derhalve weer verplicht de onderhavige studieschulden terug te betalen. Daarbij zijn verder de gewone regelingen van de WSF van toepassing, zoals een eventuele draagkrachtvaststelling en de bepaling dat de schuld die resteert bij het einde van de aflofsfase op dat ogenblik teniet gaat.

Ten einde te voorkomen dat de studieschuld gedurende de looptijd van de wettelijke schuldsaneringsregeling oploopt, wordt in het tweede lid van het nieuwe artikel 299a tevens bepaald dat de debiteur over het bedrag aan studieschulden ten aanzien waarvan de wettelijke schuldsaneringsregeling niet werkt, gedurende die periode geen rente verschuldigd is. Hierbij wordt opgemerkt, dat over vorderingen ten aanzien waarvan de wettelijke schuldsaneringsregeling wel werkt, evenmin rente is verschuldigd (artikel 303, eerste lid, van de Faillissementswet).

Ingevolge het eerste lid van het nieuwe artikel 299a zal de wettelijke schuldsaneringsregeling wel werken ten aanzien van achterstallige schulden als bedoeld in artikel 40 van de WSF die bestaan op het tijdstip waarop de schuldsaneringsregeling van toepassing wordt verklaard. Overigens moet worden bedacht dat artikel 299a geen betrekking heeft op eventuele andere schulden uit hoofde van de WSF waarop titel 5 van hoofdstuk II van die wet niet van (overeenkomstige) toepassing is. Die schulden worden derhalve op gewone wijze door de wettelijke schuldsaneringsregeling bestreken. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan zogenoemde kortlopende schulden, bij voorbeeld de schuld ontstaan uit het niet tijdig inleveren van de Openbaar Vervoer Studentenkaart.

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager